

РЕШЕНИЕ

№ 163

гр. Благоевград, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Катя Сукалинска

при участието на секретаря Елица Яв. Педова
като разгледа докладваното от Катя Сукалинска Гражданско дело № 20221210100415 по описа за 2022 година

Производството по настоящото гр.д.№415/2022г. по описа на Районен съд-Б е образувано по искова молба на „С Л, номер на фирмата от Търговския регистър – Д представлявано от Тр – прокурист, чрез адв.К. Т., срещу „Л ЕИК седалище и адрес на управление гр.Б, представлявано от Ас която е предявен иск с правно основание чл.422 във вр. с чл.415 от ГПК за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът „Логистик Груп АС“ ЕООД дължи на ищеца „С сумата от 2 187.67 евро /с левова равностойност 4 278.71 лв./, представляваща начислена мораторна лихва върху главниците по 6 бр. фактури, за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК №910/19.11.2021г. по ч.гр.д.№2863/2021г. по описа на Р.

В исковата молба се твърди, че страните по делото са били в трайни търговски отношения, като „СМ е извършвало товаро-разтоварни услуги за „Л. За услугите са издавани фактури, които са включвали товаро-разтоварните разходи и такси. В периода от 15.03.2019г. до 31.07.2019г. били издадени 15 бр. фактури, подробно описани в исковата молба, на обща стойност 30 242.99 евро. Към тях били издадени 16 бр. кредитни известия на обща стойност 18 693.64 евро. Така неплатената главница по фактурите възлизала на 11 549.35 евро. Тъй като главниците по фактурите не били платени на падежа, били начислени мораторни лихви върху същите. По процесните 6 бр. фактури, посочени в исковата молба, за периода от 29.04.2019г. до 18.11.2021г. начислената мораторна лихва възлизала общо на 2 187.67 евро. Сочи се, че за дължимите по фактурите главница и лихви ищецът подал две отделни заявления по чл.410 от ГПК пред Районен съд-Благоевград. Така за посочената главница ищецът „С подал срещу ответника „Л заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№2862/2022г. по описа на Районен съд-Благоевград. Съдът уважил заявлението и издал заповед за изпълнение, срещу която длъжникът не подал възражение и същата влязла в законна сила. За дължимата мораторна лихва ищецът „С... подал срещу ответника „Л заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№2863/2022г. по описа на Районен съд-Благоевград. Съдът уважил заявлението и издал заповед за изпълнение, срещу която длъжникът възразил, което обуславяло и правния интерес от настоящото производство за установяване дължимостта на претендираното вземане за мораторна лихва.

Предвид гореизложеното, до съда е отправено искане да признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 2 187.67 евро /левова равностойност 4 278.71 лв./, представляваща начислена мораторна лихва по 6 бр. фактури, както следва:

По Фактура I72375/15.03.2019г. за периода от 29.04.2019г. до 01.05.2019г. – 3.40 евро;

По Фактура I72408/15.03.2019г. за периода от 29.04.2019г. до 01.05.2019г. – 1.10 евро;
По Фактура I72909/15.04.2019г. за периода от 29.05.2019г. до 10.11.2019г. – 214.26 евро;
По Фактура I73386/30.04.2019г. за периода от 14.06.2019г. до 10.11.2021г. – 599.11 евро;
По Фактура I74089/15.05.2019г. за периода от 29.09.2019г. до 10.11.2021г. – 537.90 евро;
По Фактура I74554/31.05.2019г. за периода от 14.07.2019г. до 10.11.2021г. – 811.34 евро,
Както и сумата от 20.56 евро, начислена лихва по фактурите за периода от 11.11.2021г. до 18.11.2021г.

В срока по чл.131 от ГПК е подаден отговор на исковата молба от ответното дружество „Л“, с който предявеният иск се оспорва като неоснователен. Твърди се, че от представените фактури не ставало ясно кога е падежа на главното задължение, респ. оспорва се изискуемостта на главниците по фактурите да е настъпила.

В съдебно заседание страните, редовно призовани, не изпращат законен или упълномощен представител.

Съдът като съобрази събраните по делото доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, както и приложимия закон, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Ищецът „С“ е дружество, регистрирано в гр.Дуисбург, Германия, с предмет на стопанска дейност – организация, провеждане и предоставяне на транспортни услуги от всякакъв вид и близки сделки без собствен автопарк. Между страните по делото съществуват търговски взаимоотношения от 2019г.

По делото са представени 15 бр. фактури, издадени в периода от 15.03.2019г. до 31.07.2019г., за извършени от „С“ товаро-разтоварни услуги за „Л“ на общо стойност 30 242.99 евро, както следва:

Фактура I72375/15.03.2019г. за 5101.63 евро;
Фактура I72408/15.03.2019г. за 1649.99 евро;
Фактура I72397/31.03.2019г. за 3285.81 евро;
Фактура I72481/31.03.2019г. за 2542.15 евро;
Фактура I72579/31.03.2019г. за 65.63 евро;
Фактура I72631/15.04.2019г. за 24.20 евро;
Фактура I72909/15.04.2019г. за 6822.09 евро;
Фактура I73386/30.04.2019г. за 3060.29 евро;
Фактура I74089/15.05.2019г. за 3127.99 евро;
Фактура I74554/31.05.2019г. за 4290.67 евро;
Фактура 4001734/08.05.2019г. за 67.60 евро;
Фактура 4001744/20.05.2019г. за 110.70 евро;
Фактура 4001753/27.05.2019г. за 55.35 евро;
Фактура 4001796/30.06.2019г. за 8.25 евро;
Фактура 4001831/31.07.2019г. за 30.64 евро.

Към гореописаните фактури има издадени 16 бр. кредитни известия в периода 26.03.2019г. до 31.05.2019г. на обща стойност 18 693.64 евро, както следва:

Кредитно известие I71973/26.03.2019г. за -765.96 евро;
Кредитно известие I72175/29.03.2019г. за -220.56 евро;
Кредитно известие I73268/30.04.2019г. за -828.08 евро;
Кредитно известие I73261/07.05.2019г. за -621.83 евро;
Кредитно известие I773622/14.05.2019г. за -1397.62 евро;
Кредитно известие I73933/21.05.2019г. за -1949.97 евро;
Кредитно известие I74227/28.05.2019г. за -2947.07 евро;
Кредитно известие I74360/28.05.2019г. за -175.00 евро;
Кредитно известие I74365/28.05.2019г. за -140.00 евро;
Кредитно известие I174441/31.05.2019г. за -779.37 евро;
Кредитно известие I174909/31.05.2019г. за -132.78 евро;
Кредитно известие L113768/26.03.2019г. за -692.21 евро;
Кредитно известие L118166/14.05.2019г. за -1426.55 евро;
Кредитно известие L118847/21.05.2019г. за -3098.02 евро;
Кредитно известие L119522/28.05.2019г. за -1663.11 евро;
Кредитно известие L120125/31.05.2019г. за -1855.51 евро.

Така общата дължима сума по фактурите възлиза на 11 549.35 евро.

За дължимата главница по описаните фактури ищецът „С“ подал срещу ответника „Л“ заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК вх.№6920/18.11.2021г., по което било образувано ч.гр.д.№2862/2021г. по описа на Районен съд-БСъдът уважил заявлението и издал Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК №911/19.11.2021г. по ч.гр.д.№2862/2021г. по описа на Районен съд-Благоевград за сумата от 11 549.35 евро /с левова равностойност 22 588.57 лв./ - дължима главница по гореописаните 15 бр. фактури и 16 бр. кредитни известия към тях. Заповедта била връчена на длъжника при условията на чл.50, ал.2 от ГПК, след което бил издаден Изпълнителен лист №32/12.01.2022г. За задължението в размер на 11 549.35 евро, въз основа на Изпълнителен лист №32/12.01.2022г. било образувано Изпълнително дело №181/2022г. по описа на ЧСИ А. След наложен запор върху банковата сметка на длъжника „Л“, по сметка на ЧСИ са преведени 16 008.43 евро, част от които в размер на 11 549.35 евро представляват именно главницата по 15-те фактури и 16-те кредитни известия към тях.

За начислената върху главниците по 6 от издадените фактури лихва за забава за периода от 29.04.2019г. до 18.11.2021г. ищецът „С“ подал срещу ответника „Л“ заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК вх.№6921/18.11.2021г., по което било образувано ч.гр.д.№2863/2021г. по описа на Районен съд-Благоевград. Съдът уважил заявлението и издал Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК №910/19.11.2021г. по ч.гр.д.№2863/2021г. по описа на Районен съд-Благоевград за сумата от 2 187.67 евро /с левова равностойност 4 278.71 лв./, представляваща начислена мораторна лихва по следните 6 бр. фактури:

- По Фактура I72375/15.03.2019г. за периода от 29.04.2019г. до 01.05.2019г. – 3.40 евро;
- По Фактура I72408/15.03.2019г. за периода от 29.04.2019г. до 01.05.2019г. – 1.10 евро;
- По Фактура I72909/15.04.2019г. за периода от 29.05.2019г. до 10.11.2019г. – 214.26 евро;
- По Фактура I73386/30.04.2019г. за периода от 14.06.2019г. до 10.11.2021г. – 599.11 евро;
- По Фактура I74089/15.05.2019г. за периода от 29.09.2019г. до 10.11.2021г. – 537.90 евро;
- По Фактура I74554/31.05.2019г. за периода от 14.07.2019г. до 10.11.2021г. – 811.34 евро.

Срещу издадената заповед ответникът „Л“ е подал възражение по чл.414 от ГПК в законоустановения срок.

От заключението на вещото лице по назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че от приложените по делото 15 бр. фактури на обща стойност 30 242.99 евро, при ответника са осчетоводени 4 фактури на обща стойност 13 097.72 евро и неосчетоводени са 11 бр. фактури на обща стойност 17 145.27 евро. В счетоводството на ответника не са осчетоводени никакви кредитни известия. Осчетоводените фактури са:

- Фактура I72375/15.03.2019г. за 5101.63 евро;
- Фактура I72408/15.03.2019г. за 1649.99 евро;
- Фактура I72397/31.03.2019г. за 3285.81 евро;
- Фактура I73386/30.04.2019г. за 3060.29 евро.

В Справка №7 към експертизата вещото лице е посочило размера на дължимите главници по всяка от 15-те фактури, при съобразяване на издадените кредитни известия. Така вещото лице е дало заключение, че към датата на падежа 29.03.2019г. на Фактура I72375/15.03.2019г. за 5101.63 евро и Фактура I72408/15.03.2019г. за 1649.99 евро, дължимата главница по същите се равнява на **5072.89** лв. /след изваждане от общо дължимата по фактурите сума от 6751.62 лв. на сумата от 1678.73 лв. по 3 бр. кредитни известия, издадени в периода 26.03.2019г. – 29.03.2019г. – Кредитно известие I71973/26.03.2019г. за -765.96 евро; Кредитно известие L113768/26.03.2019г. за -692.21 евро; Кредитно известие I72175/29.03.2019г. за -220.56 евро/. Към датата на падежа на Фактура I72909/15.04.2019г. за 6822.09 евро – падеж 29.04.2019г., главницата по същата в размер на **6822.09** лв. е изцяло дължима. Към датата на падежа на Фактура I73386/30.04.2019г. за 3060.29 евро – падеж 14.05.2019г., главницата от 3060.29 лв. е изцяло погасена с приспадане на сумите по 4 бр. кредитни известия - Кредитно известие I73268/30.04.2019г. за -828.08 евро; Кредитно известие I73261/07.05.2019г. за -621.83 евро; Кредитно известие I773622/14.05.2019г. за -1397.62 евро; Кредитно известие L118166/14.05.2019г. за -1426.55 евро, на обща стойност -4274.08 лв./. Към датата на падежа на Фактура I74089/15.05.2019г. за 3127.99 евро - падеж 29.05.2019г., главницата от 3127.99 евро също се явява изцяло недължима поради приспадане на описаните в Справка №7 суми по кредитни известия /Кредитно известие L118166/14.05.2019г. за -1426.55 евро /остатъка от него в размер на

1213.79 лв., след приспадане на останалата част към задължението по Фактура I73386/30.04.2019г.; Кредитно известие I73933/21.05.2019г. за -1949.97 евро; Кредитно известие L118847/21.05.2019г. за -3098.02 евро; Кредитно известие I74227/28.05.2019г. за -2947.07 евро; Кредитно известие I74360/28.05.2019г. за -175.00 евро; Кредитно известие I74365/28.05.2019г. за -140.00 евро; Кредитно известие L119522/28.05.2019г. за -1663.11 евро. Последното важи и за Фактура I74554/31.05.2019 за 4290.67 евро, за която към падеж 14.06.2019г. дължимата главница също се явява изцяло погасена с приспадане на остатъка от сумите по гореописаните кредитни известия, отнесени към Фактура I73386/30.04.2019г., както и последните три издадени кредитни известия – Кредитно известие L120125/31.05.2019г. за -1855.51 евро; Кредитно известие I174441/31.05.2019г. за -779.37 евро; Кредитно известие I174909/31.05.2019г. за -132.78 евро.

По отношение дължимостта на главниците по Фактура I72375/15.03.2019г.; Фактура I72408/15.03.2019г.; Фактура I72909/15.04.2019г.: от заключението на вещото лице се установява, че Фактура I72375/15.03.2019г. на стойност 5101.63 евро и Фактура I72408/15.03.2019г. на стойност 1649.99 евро са осчетоводени при ответното дружество, с което ответникът е признал задължението си. Според установената съдебна практика на ВКС първичните счетоводни документи и вписванията в счетоводните книги следва да се преценяват от съда според тяхната редовност и съобразно другите доказателства по делото. Фактът на отразяването на фактурата в счетоводството на ответника, включването ѝ в дневника за покупко-продажбите по ДДС и ползването на данъчен кредит по същата съгласно ЗДДС представлява недвусмислено признание на задължението за плащане на получените стоки и доказва неговото съществуване /Решение №47/08.04.2013г. по т.д. №137/2012г. на ВКС, II т.о.; Решение №228/07.01.2015г. по т.д. №3597/2013г. на ВКС, II т.о./. Отделно от това, дължимостта на вземанията по Фактура I72375/15.03.2019г.; Фактура I72408/15.03.2019г.; Фактура I72909/15.04.2019г. следва от влязлата в сила Заповед за изпълнение по ч.гр.д. №2862/2021г. на РС-Благоевград, която формира сила на пресъдено нещо относно съществуване на задължението. На основание чл.297 и сл. ГПК съдът е длъжен в отношенията между страните да приеме, че вземането и правоотношението, от което произтича, съществуват, така както са посочени в заповедта за изпълнение.

След като се установи съществуването на главно вземане по горепосочените 3 бр. фактури, то съдът следва да се произнесе по дължимостта на акцесорното задължение за мораторна лихва:

В тази връзка съдът констатира, че не може да използва изцяло експертното заключение по съдебно-счетоводната експертиза, по следните мотиви:

В Справка №8 към експертизата вещото лице е изчислило размера на дължимата мораторна лихва върху главниците по 15-те фактури от падежа на всяка фактура до 17.11.2021г. /датата, предхождаща подаването на заявлението/. В случая обаче предмет на настоящото исково производство е единствено претендираната със заявлението по ч.гр.д. №2863/2021г. на РС-Благоевград мораторна лихва върху главниците по описаните в заявлението 6 бр. фактури /предмет на издадената заповед за изпълнение/, а именно Фактура I72375/15.03.2019г.; Фактура I72408/15.03.2019г.; Фактура I72909/15.04.2019г.; Фактура I73386/30.04.2019г.; Фактура I74089/15.05.2019г.; Фактура I74554/31.05.2019г., и то за претендирания от ищеца период на мораторната лихва /а вещото лице е изчислявало лихвата от падежа до 17.11.2021г./. Съдът не може да присъжда мораторна лихва върху фактури, които не са били предмет на издадената заповед за изпълнение, след като предмет на делото е единствено претендираната и присъдена със заповедта мораторна лихва върху главниците по посочените 6 бр. фактури.

Съдът служебно извърши необходимите изчисления, за да пресметне дължимата мораторна лихва по процесните фактури, както следва:

Дължимата главница по Фактура I72375/15.03.2019г. и Фактура I72408/15.03.2019г. към падежа 29.03.2019г. се равнява общо на **5072.89** лв. /заключение на експертизата/. Дължимата лихва върху главницата за претендирания период от 29.04.2019г. до 01.05.2019г. се равнява на **4.23 евро**.

Дължимата главница по Фактура I72909/15.04.2019г. към датата на падежа 29.04.2019г. се равнява на **6 822.09** евро. Дължимата лихва върху главницата за претендирания период от 29.05.2019г. до 10.11.2021г. се равнява на 1648.66 евро /след приспадане на лихвата за периода от 13.03.2020г. до 08.04.2020г. съгласно експертното заключение/. В случая ищецът

претендира мораторна лихва по посочената фактура в по-нисък размер от **214.26** евро, който следва да се присъди.

Върху главниците по Фактура I73386/30.04.2019г.; Фактура I74089/15.05.2019г.; Фактура I74554/31.05.2019г. не се дължи мораторна лихва поради недължимост на главниците към датите на падежите на фактурите /заклучение на експертизата/. Видно и от Справка №8 вещото лице също не е изчислявало лихви по посочените три фактури.

По отношение на претендираната сума от 20.56 евро за периода от 11.11.2021г. до 18.11.2021г. съгласно счетоводна справка на ищеца, в Справка 1 на експертизата вещото лице е посочило, че в счетоводството на ищеца не е отразено върху какви суми и по кои фактури същата е начислена, респ. не се установява дали е начислена върху главниците по горепосочените 3 фактури, или по някои от останалите 12 фактури.

По разноските: В заповедното производство ищецът е направил разноси в размер на 85.57 лв. за платена държавна такса. От тях по съразмерност му се следват 8.54 лв.

В исковото производство ищецът е направил следните разноси по представения списък по чл.80 от ГПК: 85.57 лв. държавна такса; 500 лв. за експертиза, адвокатско възнаграждение 1076 лв.; разноси за преводи 270 лв., общо 1931.57 лв. От тях по съразмерност следва да се присъдят 192.91 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено в отношенията между страните, че ответникът „Л седалище и адрес на управление гр.Б ул.“Д, представлявано от А дължи на ищеца „С номер на фирмата от Търговския регистър – Дпредставлявано от Т – прокурист, следните суми, предмет на **Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК №910/19.11.2021г. по ч.гр.д.№2863/2021г. по описа на Р...** дължими лихви Фактура I72375/15.03.2019г. за периода от 29.04.2019г. до 01.05.2019г. и по Фактура I72408/15.03.2019г. за периода от 29.04.2019г. до 01.05.2019г. – общо **4.23 евро**; по Фактура I72909/15.04.2019г. за периода от 29.05.2019г. до 10.11.2019г. – **214.26 евро**.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от „С, номер на фирмата от Търговския регистър – Д – прокурист, срещу „Л седалище и адрес на управление гр.Бпредставлявано от Аад уважения размер от 218.49 евро до пълния предявен размер от 2187.67 евро.

ОСЪЖДА „Л, седалище и адрес на управление гр.Б представлявано от Ал – прокурист, сумата от 8.54 лв. /осем лева и петдесет и четири стотинки/ за разноси в заповедното производство и сумата от 192.91 лв. /сто деветдесет и два лева и деветдесет и една стотинки/ за разноси в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд-Благоевград в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____